Universitätsbibliothek Paderborn

Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, & ecclesiasticorum doctorum scriptis ...

Venetiis, 1579

De litera Dominicali. c. 9

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

Visual Library

ptimanę ille menſis intrabit. ¶ De litera dominicali. Cap. 9.

SIcut aũt cõcurrentes, ita ⁊ dñicales lrę variãtur. Nã i primo anno cycli ſolaris eſt f. lr̃a dñicalis: in ſcdo e. in tertio d. in quarto c. in quinto a. tunc n. pp biſſextũ ptrãſit b. qḋ in his verſib. declarat. Fert ea dux cor amet gens fautor cũ coluit bis Ars genus eſt de corde bono gignit ferus enſis Dicta beant aqua gens frons dat cunctis bonus author. In his verſib. ſunt 28. Dictiones, 28. annis cycli ſolaris ſeruientes: prima primo, ſcda ſcdo: ⁊ ſic ꝑ ordinẽ, ſumpto initio a primo anno cycli: ita ꝙ qcunqʒ fuerit initialis lr̃a alicui iſtarũ dictionũ, eadeʒ erit litera dñicalis in illo anno, cui ſeruit illa dictio: v.g. Fert eſt prima dictio, ⁊ ſeruit primo anno cycli ſolaris: ⁊ f. eſt prima lr̃a: ergo f. eſt lr̃a dñicalis in primo anno cycli ſolaris, ⁊ ſic de aliis. Et nota ꝙ ille annus eſt biſſextilis, cui deſeruit aliqua dictio deſinens in t, ⁊ ita primus annus cycli ſemp eſt biſſextilis: cũ ei deſeruiat dictio deſinens in t. f. fert: pp hoc prima lr̃a dictionis deſinens in t, non erit lr̃a dñicalis in illo anno, cui ſeruit illa dictio, niſi a loco biſſexti vltra: qꝛ lr̃a dñicalis, cum biſſexto ſimul mutatur. A calendis vero Januarii p̄cedentis ipſuʒ biſſextum vſqʒ ad locũ biſſexti erit lr̃a dñicalis illa: quę immediate ſequitur in calendario poſt illã, quę dr̃ eſſe lr̃a dñicalis: vnde in primo anno cycli, f. eſt lr̃a dñicalis a loco biſſexti vſqʒ ad calen. Januarii ſequentis. A calen. Januarii p̄cedẽtis vſqʒ ad locũ biſſexti, g. eſt lr̃a dñicalis: ⁊ ita in aliis. Annus aũt cui ſeruit illa dictio ſciri poteſt per rõnem ſuperius dictã de cyclo ſolari: nam rõ literę dñicalis tunc currentis ratione ſimili incipit ⁊ finitur.

¶ De indictione. Cap. 10.

NUnc aliqua de indictione dicamus. Eſt autẽ indictio ſpatium tp̄is, quo Romanus princeps tributũ gentibus indicebat. Si autem volumus ſcire quota ſit Indictio: debemus addere tres annos annis dñi, ⁊ poſtmodum diuidere annos dñi per quindecim quoties poſſumus, ⁊ quotus annus remanſerit facta diuiſione, tota erit Indictio, ⁊ ſi nullus ſuperauerit, in vltimo anno indictionis ſumus: ⁊ tũc ad primã Indictionẽ reuertimur: qꝛ indictio non tranſcendit quindecim: vñ verſus.

Si tribus adiunctis domini diuiſeris annos.
Per ter qnqʒ datur indictio certificata. De indictione plenius